

Trötta italienare glada vara åter i Göteborg.

Gunnel Broström med ett nytt rollhäfte i centrum för mycket intresse. Fr. v. Jan-Olof Strandberg, regissör Giorgio Strehler, Olof Bergström och Paolo Grassi.

Det är ett snärjigt program de italienska skådespelarna har i Piccolo Teatro. Under sex dagar i Edinburgh har de givit åtta föreställningar vid festspelelen varifrån de kom i morse med Patricia. När man sedan får höra att truppen varit uppe sedan klockan fyra på torsdagsmorgonen förstår man gott att de tog igen sig med en middagslur i stället för att gå på det party Stadsteatern ordnat för dem. Men Piccolo Teatros grundare Paolo Grassi och Giorgio Strehler infann sig och fick många frågor att svara på sedan Stadsteaterns ordförande Ove Stenhämar hälsat välkommen. Signör Grassi berättar med förtjusning om det vänliga mottagande man fått under ensemblens första gästspel i Edinburgh. Festivalen var magnifik och publiken bra även om det skall erkännas att den är något kyligare än den svenska. Ensemblen glädde sig åt att vara tillbaka i Göteborg där man gästspelade för tre år sedan. Programmet upptog även då Goldonis *Il servitore di due padroni*, men hela ensemblen är utbytt så när som på två medlemmar. Sceneriet, dräkterna och t. o. m. musiken är ny. Kvällen föreställning, en komedi av Pirandello, innebär en utökning av programmet från förra gästspelet.

Redan på lördagen skall man ge en föreställning på Dramaten och sedan en på Drottningholmsteatern, som man gläder sig alldeles särskilt åt.

— Det kommer att bli en stor upplevelse, ett magiskt äventyr, att få stå på den scen, som Italien en gång bidragit till att utrusta med kulisser och annat, säger Grassi. Men vidare bär det, närmast till Helsingfors, Malmö och Lund innan det blir Tysklands och Wiens tur.

Till vintern får emellertid ensemblen hålla sig hemma i Milano, eftersom den kan glädja sig åt att vara en av Italiens få fast anställda skådespelartrupper. Piccolo Teatro är enastående i Italien även på så vis att den är den enda stadsteatern i landet. Både staden och staten ger sina bidrag till den ambitiösa scenen, som nästa år kan fira tioårsjubileum. Paolo Grassi och Giorgio Strehler, en

av Italiens främsta regissörer, som startade teatern har med sina program velat bygga vidare på två teatertraditioner, dels den gamla italienska teaterformen *commedia dell'arte*, som man visar prov på utomlands, dels håller man en strängt realistisk linje, vilket gör att man är väl insatt i Ibsens produktion och även Strindbergs även om publiken är mer reserverad ifråga om den senare.

De göteborgska skådespelarnas intresse för italienarnas föreställningar var mycket stort och Gunnel Broström försäkrade att hon tänkte rusa ner i mellanakten i Janus och se på dem. Vid intervjuer fungerade konsul Arturo Marciapiedi som tjänstvillig tolk och bland andra italiensktalande gäster märktes också generalkonsul Nils Ahlund med fru. Senare på kvällen fick man tillfälle att träffa de italienska skådespelarna på stadens supé på Grand Hotel efter föreställningen.